

[Justitsministeren]

dighed, men jeg har heller ikke glemt Det Radikale Venstres afstemning ved den lejlighed, og den var det, jeg talte om, det var ikke fru Aase Olesens egen afstemning – fru Aase Olesen er jo ikke alt inden for Det Radikale Venstre. Det kunne jeg ønske hun havde været i den sag, for hvis Det Radikale Venstre ikke havde stemt, som de gjorde, havde der ikke været flertal for det brud på ægteskabslovgivningen, som det her drejede sig om.

I øvrigt har jeg forstået, at fru Aase Olesen egentlig mener, at søskende, når vi skal have en lovgivning af denne karakter, burde kunne komme ind under den. Jeg forstår, det er fru Aase Olesens opfattelse, men at i hvert fald fru Aase Olesen ikke vil stille ændringsforslag om det. Men jeg takker for meddelelsen om, at fru Aase Olesen mener, at det ville være rigtigt, hvis også søskende kom med, når vi skal have en sådan lovgivning.

Pia Gjellerup (S):

Først til spørgsmålet om søskende, som især justitsministeren og hr. Hagen Hagensen har gjort meget for at trække frem. Meningen med lovforslaget har været at lave en parallel, sådan at to personer af samme køn kunne få de samme rettigheder og forpligtelser, som gælder for to personer af forskelligt køn i forhold til ægteskabet. I den sammenhæng er det jo sådan, at en søster og en broder ikke vil kunne få lov til at gifte sig, og det er det, der vil være parallellen. Derfor vil dette forslag altså ikke vedrøre søskende; sådan er det heller ikke fremsat, og det er der ingen der har tilkendegivet at de vil lave ændringsforslag om. Det kan justitsministeren og hr. Hagen Hagensen derfor fornøje sig videre med.

I øvrigt kan jeg forstå, at hr. Hagen Hagensen på sæt og vis også i dette tilfælde hylder den mere lyssky virksomhed, og det er jo lidt bemærkelsesværdigt at stå og indrømme det fra talerstolen. Det ville vi ikke komme af sted med, hvis vi gjorde sådan i mange andre sammenhænge.

Derefter vil jeg vende mig til noget af det, justitsministeren sagde i forrige omgang, nemlig at han gerne ville give tilsagn om, at man ville ordne de forskellige forhold, der skulle give anledning til problemer for par af samme køn. Jeg ved ikke præcis, hvad justitsministeren tænkte på, men det kunne eksempelvis jo være nogle af

de arveforhold eller underholdsforhold, der har været påpeget, men jeg vil gerne spørge, hvordan det dog skulle kunne lade sig gøre, uden at de pågældende på den ene eller den anden måde kommer frem og lader sig notere i de forskellige relationer. Her skulle der efter justitsministerens opfattelse være tale om et utal af registreringer for det samme par, og det synes vi ærligt talt ikke er rimeligt. Det forslag, der er fremsat, er enkelt. Det indeholder en mulighed for to personer af samme køn for at knytte sig til hinanden inden for de juridiske rammer, der tilbydes andre mennesker. Det mener vi er rigtigt, men for flere af de borgerlige ordførere kunne det måske sammenfattes sådan, som Piet Hein har gjort det formentlig i en helt anden sammenhæng i et Gruk, der hedder »Enkel er loven for antipati, hvad man ikke forstår, kan man ikke kunne li'«.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det ville have klædt justitsministeren, hvis han også i sit første indlæg, hvor han angreb mig for det med fælles forældremyndighed, havde nævnt, at det var Det Radikale Venstre, han sigtede til. Det Radikale Venstre havde en afvejning af, om det først og fremmest var hensynet til ægteskabslovgivningen eller hensynet til børns ret til at have to forældre, der var afgørende, og det var baggrunden for, at Det Radikale Venstre fremsatte forslag om fælles forældremyndighed.

Hvis vi i dag skulle have afstemning om det, ville jeg ikke være med til at fjerne den fælles forældremyndighed for papirløse par, når vi nu har indført den, fordi vi har disse forskellige hensyn at tage, og her var altså hensynet til det, at børn uden videre har ret til to forældre, afgørende.

Dernæst vil jeg gerne sige noget om min holdning til spørgsmålet om, hvorvidt loven bør gælde for søskende. Nu har jeg to gange sagt, hvad jeg mener, og jeg har ikke lyst til at sige det tredje gang, da jeg kan konstatere, at justitsministeren alligevel ikke hører efter. Derfor må jeg bede ministeren om at læse, hvad jeg sagde både første og anden gang.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg har blot to bemærkninger at gøre. Det fremgår af alle de indlæg, der har været fra